

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
19.03.1995
RT II 1993, 16, 27

Eesti Vabariigi ja Vene Föderatsiooni leping õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviil-, perekonna- ja kriminaalasjades

Vastu võetud 26.01.1993

(õ)29.01.2009

[Eesti Vabariigi ja Vene Föderatsiooni lepingu õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviil-, perekonna- ja kriminaalasjades ratifitseerimise seadus](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Eesti Vabariik ja Vene Föderatsioon,

omistades suurt tähtsust koostöö arendamisele õigusabi andmisel tsiviil-, perekonna- ja kriminaalasjades, leppisid kokku alljärgnevas:

I osa ÜLDSÄTTED

Artikkel 1. Õiguskaitse

1. Ühe lepingupoole kodanikel on teise lepingupoole territooriumil oma isiklike ja varaliste õiguste suhtes samasugune õiguskaitse nagu selle lepingupoole kodanikelgi.

See käib ka vastavalt kummagi lepingupoole seadusandlusele moodustatud juriidiliste isikute kohta.

2. Ühe lepingupoole kodanikel on õigus pöörduda vabalt ja takistamatult teise lepingupoole kohtute, prokuratuuri ja notariaalkontorite (edaspidi - justiitsasutused) ning muude asutuste poole, kelle pädevusse kuuluvad tsiviil-, perekonna- ja kriminaalasjad, nad võivad seal esineda, algatada taotlusi, esitada hagiisid ja sooritada muid protsessuaalseid toiminguid samadel tingimustel kui oma kodanikudki.

Artikkel 2. Õigusabi

1. Lepingupoole justiitsasutused annavad vastastikku õigusabi tsiviil-, perekonna- ja kriminaalasjades kooskõlas käesoleva lepingu sätetega.

2. Justiitsasutused annavad õigusabi ka teistele asutustele, kelle pädevuses on käesoleva artikli punktis 1 nimetatud asjad.

3. Teised asutused, kelle pädevusse kuuluvad käesoleva artikli punktis 1 nimetatud asjad, saavad õigusabi palved justiitsasutuste kaudu.

Artikkel 3. Õigusabi ulatus

Õigusabi hõlmab järelepärimise saanud lepingupoole seadusandlusega ettenähtud protsessuaaltoimingute sooritamist, nagu poolte, süüdistatavate ja kohtualuste, tunnistajate ja ekspertide ülekuulamist, ekspertiisi tegemist, kohtulikku vaatlust, asitõendite üleandmist, kuriteo toime pannud isikute kriminaaljälitamise algatamist ja väljaandmist, tsiviilasjades langetatud kohtuotsuste tunnistamist ja täitmist, dokumentide kätteandmist ja edasisaatmist ning teise poole palvel süüdistatavate karistatuse kohta andmete esitamist.

Artikkel 4. Suhtlemise kord

Õigusabi andmisel suhtlevad lepingupoolte asutused üksteisega Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi ja Eesti Vabariigi Prokuratuuri ning Vene Föderatsiooni Justiitsministeeriumi ja Vene Föderatsiooni Peaprokuratuuri kaudu.

Artikkel 5. Keel

Palved õigusabi andmise kohta koostatakse järelepärimise esitanud lepingupoole keeles, kui käesolevas lepingus ei ole ette nähtud teisiti.

Artikkel 6. Dokumentide vormistamine

Dokumendid, mida justiits- ja muud asutused saavad õigusabi andmise korras, peavad olema tõendatud pitsseriga.

Artikkel 7. Õigusabi andmise ülesande vorm

Õigusabi andmise ülesandes peab olema märgitud:

- 1) järelepärimise esitanud asutuse nimetus;
- 2) järelepärimise saanud asutuse nimetus;
- 3) asja nimetus, milles palutakse õigusabi;
- 4) poolte, süüdistatavate, kohtualuste või süüdimõistetute nimed, nende kodakondsus, tegevusala ning alaline elukoht või asukoht;
- 5) nende volinike nimed ja aadressid;
- 6) ülesande sisu, kriminaalasjades aga ka toimepandud kuriteo tehjolude kirjeldus ja selle juriidiline kvalifikatsioon.

Artikkel 8. Täitmise kord

1. Õigusabi andmise ülesande täitmisel kohaldab justiitsasutus, kelle poole ülesanne on pööratud, oma riigi seadusandlust. Ent asutuse palvel, kellelt lähtub ülesanne, võib ta rakendada selle lepingupoole protsessinorme, kellelt lähtub ülesanne, kui need ei ole vastuolus tema riigi seadusandlusega.

2. Kui justiitsasutus, kelle poole on ülesanne pööratud, ei ole pädev seda täitma, saadab ta ülesande edasi pädevale justiitsasutusele ja informeerib sellest asutust, kellelt ülesanne lähtub.

3. Vastava taotluse saamisel informeerib justiitsasutus, kelle poole on pööratud ülesanne, ülesande täitmise ajast ja kohast asutust, kellelt ülesanne lähtub.

4. Pärast ülesande täitmist saadab justiitsasutus, kelle poole on ülesanne pööratud, dokumendid asutusele, kellelt lähtub ülesanne; juhul, kui õigusabi ei olnud võimalik anda, saadab ta ülesande tagasi ja informeerib selle täitmist takistavatest asjaoludest.

Artikkel 9. Dokumentide kätteandmise kord

1. Järelepärimise saanud asutus annab dokumendid kätte vastavalt tema riigis kehtivatele eeskirjadele, kui kätteantavad dokumendid on koostatud tema keeles või varustatud tõestatud tõlkega. Juhul, kui dokumendid ei ole koostatud järelepärimise saanud lepingupoole keeles või ei ole varustatud tõlkega, antakse need üle saajale, kui ta on nõus need vabatahtlikult vastu võtma.

2. Kätteandmise palvel peab olema ära näidatud saaja täpne aadress ja kätteantava dokumendi nimetus. Kui kätteandmise palvel märgitud aadress osutus mittetäielikuks või ebatäpseks, rakendab järelepärimise saanud asutus oma seadusandluse kohaselt abinõusid täpse aadressi kindlakstegemiseks.

Artikkel 10. Dokumentide kätteandmise kinnitamine

Dokumentide kätteandmise kinnitamine vormistatakse vastavalt järelepärimise saanud lepingupoole territooriumil kehtivatele eeskirjadele. Kinnituses peavad olema märgitud kätteandmise aeg ja koht ning isik, kelle kätte dokument anti.

Artikkel 11. Dokumentide kätteandmine ja kodanike ülekuulamine diplomaatiliste esinduste või konsulaarasutuste kaudu

Lepingupoolel on õigus anda kätte dokumente ja kuulata oma kodanikke üle oma diplomaatiliste esinduste või konsulaarasutuste kaudu. Seejuures ei tohi rakendada sunniabinõusid.

Artikkel 12. Tunnistaja või eksperdi kutsumine välismaale

1. Kui eeluurimise või kohtuliku arutamise ajal ühe lepingupoole territooriumil tekib vajadus kutsuda kohale teise lepingupoole territooriumil viibiv tunnistaja või ekspert isiklikult, tuleb pöörduda selle lepingu poole vastava organi poole ülesandega kutse kätte anda.

2. Kutse ei tohi sisaldada sanktsiooni väljakutsutava mitteilmumise puhul.

3. Tunnistajat või eksperti, kes oma kodakondsusest olenemata ilmub vabatahtlikult kutse kohaselt teise lepingupoole vastavasse organisse, ei või võtta selle poole territooriumil kriminaal- või administratiivvastutusele, vahi alla või karistada seoses mingi teoga, mis on toime pandud enne tema riigipiiri ületamist. Neid isikuid ei või samuti võtta kriminaal- või administratiivvastutusele, vahi alla ega karistada seoses nende tunnistajaütlustega või eksperdina antud arvamusega või seoses teoga, mis on uurimisobjektiks.

4. See privileeg ei käi tunnistaja või eksperdi kohta, kui ta 15 päeva jooksul arvates hetkest, mil talle teatatakse, et tema kohalolek ei ole vajalik, ei lahku järelepärimise esitanud lepingupoole territooriumilt. Selle tähtaja hulka ei arvata aega, mille jooksul tunnistaja või ekspert ei saanud lahkuda järelepärimise esitanud lepingupoole territooriumilt temast mitteolenevatel asjaoludel.

5. Tunnistajatel ja ekspertidel, kes on tulnud kutse kohaselt teise lepingupoole territooriumile, on õigus saada neid väljakutsunud organeilt hüvitust kulude eest, mis on seotud välismaale sõiduga ja seal viibimisega ning töölt eemalviibitud päevade eest saamatajäänud palga hüvitamisele; ekspertidel on peale selle õigus saada tasu tehtud ekspertiisi eest. Väljakutses peab olema märgitud, missugused väljamaksed võimaldatakse, nende taotlusel maksab kutse saatnud lepingupool avantsi vastavate kulude katteks.

Artikkel 13. Dokumentide kehtivus

1. Dokumentid, mis koostati ühe lepingupoole territooriumil või tõestati kohtu või ametiisiku (alaline tõlk, ekspert jne.) poolt nende pädevuse piires ja ettenähtud vormi kohaselt ja tõestati pitsoriga, võetakse teise lepingupoole territooriumil vastu mingi muu tõenduseta.

2. Dokumentidel, mida peetakse ühe lepingupoole territooriumil ametlikeks, on ka teise lepingupoole territooriumil ametlike dokumentide tõendav jõud.

Artikkel 14. Õigusabi andmisega seotud kulud

1. Lepingupool, kelle poole ülesanne on pööratud, ei nõua õigusabi andmisega seotud kulude hüvitamist. Lepingupoolel kannavad ise kõik nende territooriumil õigusabi andmisel tekkinud kulud.

2. Justiitsasutus, kelle poole ülesanne on pööratud, teatab asutusele, kellelt ülesanne lähtub, kulude summa. Kui asutus, kellelt ülesanne lähtub, nõuab need kulud sisse isikult, kes on kohustatud need hüvitama, laekuvad sissenõutud summad selle lepingupoole kasuks, kes need sisse nõudis.

Artikkel 15. Informatsiooni andmine

Eesti Vabariigi Justiitsministeerium ja Prokuratuur ning Vene Föderatsiooni Justiitsministeerium ja Peaprokuratuur annavad teineteisele palve korral informatsiooni nende riikides kehtinud või kehtivast seadusandlusest ning selle kohaldamisest justiitsasutuste poolt.

Artikkel 16. Tasuta õiguskaitse

Ühe lepingupoole kodanikele antakse teise lepingupoole kohtutes ja muudes asutustes tasuta õigusabi ja tagatakse tasuta kohtumenetlus samadel alustel ja samade eelistega nagu oma kodanikelegi.

Artikkel 17. Perekonnaseisutõendite ja muude dokumentide saatmine

Lepingupoolel kohustuvad saatma teineteisele palve korral diplomaatilises korras tõlketa ja tasuta tõendeid perekonnaseisuaktide registreerimise kohta ja muid dokumente (hariduse, töö jne. kohta), mis puudutavad teise lepingupoole kodanike isiklikke õigusi ja varalisi huve.

Artikkel 18. Õigusabi andmisest keeldumine

Õigusabi ei anta, kui selle andmine võib teha kahju järelepärimise saanud lepingupoole suveräänsusele või julgeolekule või kui see on vastuolus tema seadusandluse põhiprintsiipidega.

II osa ERISÄTTED

I jagu ÕIGUSABI JA ÕIGUSSUHTEDE TSIVIIL- JA PEREKONNAASJADES

Artikkel 19. Kohtukuludest vabastamine

Ühe lepingupoole kodanikud vabastatakse teise lepingupoole territooriumil kohtukulude maksmisest samadel alustel ja samas ulatuses nagu selle riigi kodanikudki.

Artikkel 20. Dokumentide väljaandmine isikliku, perekondliku ja varalise seisundi kohta

1. Dokumendi isikliku, perekondliku ja varalise seisundi kohta, mida on vaja kohtukulude maksmisest vabastamise loa saamiseks, annab selle lepingupoole pädev organ, kelle territooriumil avaldaja elab või asub.
2. Kui avaldajal ei ole lepingupoole territooriumil elu- või asukohta, piisab dokumendist, mille on andnud välja või tõestanud tema riigi diplomaatiline esindaja või konsulaarasutus.
3. Kohus, kes langetab otsuse kohtukulude maksmisest vabastamise taotluse kohta, võib paluda dokumendi väljaandnud organilt lisaselgitust.

Artikkel 21. Kohtu pädevus

1. Kui käesolev leping ei näe ette teisiti, on kummagi lepingupoole kohtud pädevad arutama tsiviil- ja perekonnaasju, kui kostjal on tema territooriumil elukoht. Nad on pädevad juriidiliste isikute vastu esitatavates hagides, kui kõnesoleva poole territooriumil asub juriidilise isiku haldusorgan, esindus või filiaal.
2. Lepingupoole kohtud arutavad asju ka muudel juhtudel, kui selleks on poolte kirjalik nõusolek. Sellise nõusoleku korral lõpetab kohus kostja avalduse alusel asja menetluse, kui see avaldus on tehtud enne vastuväidete esitamist hagi olemuse kohta. Kohtute ainupädevust ei saa muuta poolte kokkuleppel.
3. Kui mõlema lepingupoole kohtus, kes on pädevad vastavalt käesolevale lepingule, algatatakse asja menetlus samade poolte vahel, sama eseme kohta ja samal alusel, lõpetab menetluse kohus, kes algatas asja hiljem.

Artikkel 22. Õigusvõime ja teovõime

1. Füüsilise isiku teovõime määratakse kindlaks selle lepingupoole seadusandlusega, kelle kodanik see isik on.
2. Juriidilise isiku õigusvõime määratakse kindlaks selle lepingupoole seaduse kohaselt, kelle territooriumil see isik on moodustatud.

Artikkel 23. Teovõime piiramine ja teovõimetuks tunnistamine

1. Isiku teovõime piiramisel või teovõimetuks tunnistamisel rakendatakse selle lepingupoole seadusandlust ja on pädevad selle lepingupoole asutused, kelle kodanik on antud isik.
2. Kui ühe lepingupoole asutus teeb kindlaks, et on alust piirata isiku teovõimet või tunnistada teovõimetuks kodanikku, kelle elu- või asukoht on selle lepingupoole territooriumil, informeerib ta sellest teise lepingupoole vastavat asutust. Kui sel viisil informeeritud asutus teatab, et ta annab õiguse sooritada edasisi toiminguid selle isiku elu- või asukohajärgsele asutusele või ei avalda oma arvamust kolme kuu jooksul, võib selle isiku elu- või asukohajärgne asutus ajada tema teovõime piiramise või teovõimetuks tunnistamise asja kooskõlas oma riigi seadustega, kui alus selleks on ette nähtud ka selle lepingupoole seadustes, kelle kodanik see isik on. Otsus teovõime piiramise või teovõimetuks tunnistamise kohta tuleb saata teise lepingupoole vastavale asutusele.
3. Käesoleva artikli punktide 1 ja 2 sätteid kohaldatakse ka teovõime piiramise või teovõimetuks tunnistamise tühistamisel.

Artikkel 24

Edasilükkamatutel juhtudel võib selle isiku elu- või asukoha asutus, kelle teovõimet tahetakse piirata või keda tahetakse tunnistada teovõimetuks, ise rakendada vajalikke abinõusid selle isiku või tema vara kaitseks. Seoses nende abinõudega vastuvõetud korraldused tuleb saata selle lepingupoole vastavale asutusele, kelle kodanik kõnesolev isik on; need korraldused tuleb tühistada, kui selle lepingupoole asutus otsustab teisiti.

Artikkel 25. Teadmata äraolijaks tunnistamine, surnuks kuulutamine ja surma fakti tuvastamine

1. Isiku teadmata äraolijaks tunnistamise ja surnuks kuulutamise või surma fakti tuvastamise asjus on pädevad selle lepingupoole asutused, kelle kodanik oli isik ajal, mil ta viimastel andmetel oli elus.
2. Ühe lepingupoole asutused võivad tunnistada teise lepingupoole kodaniku teadmata äraolijaks või kuulutada surnuks, samuti tuvastada tema surma fakti tema territooriumil elavate isikute taotlusel, kui nende õigused ja huvid rajanevad selle lepingupoole seadusandlusel.
3. Käesoleva artikli punktides 1 ja 2 ettenähtud juhtudel kohaldatakse lepingupoole asutused oma riigi seadusandlust.

Artikkel 26. Abielu sõlmimine

1. Abielu sõlmimise tingimused määratakse iga abielluja jaoks selle lepingupoole seadusandlusega, kelle kodanik ta on. Peale selle tuleb abielu sõlmimise takistuste osas kinni pidada selle lepingupoole seadusandluse nõuetest, kelle territooriumil abielu sõlmitakse.

2. Abielu sõlmimise vorm määratakse kindlaks selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil abielu sõlmitakse.

Artikkel 27. Abikaasade isiklikud ja varalised õigussuhted

1. Abikaasade isiklikud ja varalised õigussuhted määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil neil on ühine elukoht.

2. Kui üks abikaasa elab ühe lepingupoole territooriumil, teine aga teise lepingupoole territooriumil ning mõlemal abikaasal on sama kodakondsus, määratakse nende isiklikud ja varalised õigussuhted selle lepingupoole seadusandlusega, kelle kodanikud nad on.

3. Kui üks abikaasa on ühe lepingupoole, teine aga teise lepingupoole kodanik ning üks neist elab ühe, teine aga teise lepingupoole territooriumil, määratakse nende isiklikud ja varalised õigussuhted selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil neil oli viimane ühine elukoht.

4. Kui käesoleva artikli punktis 3 märgitud isikutel ei olnud ühist elukohta lepingupoole territooriumil, kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust, kelle asutus asja arutab.

Artikkel 28. Abielu lahutamine ja kehtetuks tunnistamine

1. Abielu lahutamise asjades kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust ja on pädevad selle lepingupoole asutused, kelle kodanikud abikaasad olid avalduse esitamise hetkel. Kui abikaasadel on elukoht teise lepingupoole territooriumil, on pädevad ka selle lepingupoole asutused.

2. Kui abielulahutuse avalduse esitamise hetkel on üks abikaasa ühe lepingupoole kodanik, teine aga teise lepingupoole kodanik ning üks neist elab ühe, teine aga teise lepingupoole territooriumil, on pädevad mõlema lepingupoole asutused. Seejuures kohaldatakse nad oma riigi seadusandlust.

3. Abielu kehtetuks tunnistamise asjades kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust, mida vastavalt artiklile 26 kohaldatakse abielu sõlmimisel. Seejuures määratakse kohtute pädevus käesoleva artikli punktide 1 ja 2 alusel.

Artikkel 29. Vanemate ja laste õigussuhted

Isaduse tuvastamise ja vaidlustamise ning kõnesolevast abielust lapse sünni tuvastamise asju lahendatakse vastavalt selle lepingupoole seadusandlusele, kelle kodanik on laps sünni järgi.

Artikkel 30

1. Vanemate ja laste õigussuhted määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil neil on ühine elukoht.

2. Kui üks vanem ja lapsed elavad teise lepingupoole territooriumil, määratakse nende õigussuhted selle lepingupoole seadusandlusega, kelle kodanik laps on.

Artikkel 31

Vallaslapse ning tema ema ja isa õigussuhted määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle kodanik laps on.

Artikkel 32

Artiklites 29–31 märgitud õigussuhetes otsuste langetamiseks on pädevad selle lepingupoole kohtud, kelle seadusi tuleb nendel juhtudel kohaldada.

Kui hageja ja kostja elavad ühe lepingupoole territooriumil, on pädevad ka selle lepingupoole kohtud artiklite 29 ja 31 sätete järgimise korral.

Artikkel 33. Lapsendamine

1. Lapsendamisel kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust, kelle kodanik lapsendaja on.

2. Kui lapsendajateks on abikaasad, kellest üks on ühe, teine aga teise lepingupoole kodanik, peab lapsendamine vastama mõlema lepingupoole territooriumil kehtiva seadusandluse nõuetele.

3. Kui laps on ühe lepingupoole kodanik, lapsendaja aga teise lepingupoole kodanik, tuleb lapsendamisel või selle tühistamisel saada lapse nõusolek, kui see on nõutav selle lepingupoole seaduse järgi, kelle kodanik laps on, tema seadusliku esindaja ja samuti selle lepingupoole pädeva riikliku organi nõusolek.

Artikkel 34

1. Lapsendamise otsust on pädev tegema selle lepingupoole asutus, kelle kodanik on lapsendaja.
2. Artikli 33 punktis 2 ettenähtud juhul, samuti juhul, kui lapsendaja elab ühe lepingupoole, laps aga teise lepingupoole territooriumil, on pädev selle lepingupoole asutus, kelle territooriumil elab lapsendaja või abikaasadel on või oli viimane ühine elu- või asukoht.

Artikkel 35. Eestkoste ja hooldus

1. Lepingupoolte kodanike üle eestkoste ja hoolduse seadmise asjades, kui leping ei näe ette teisiti, on pädev selle lepingupoole eestkoste- ja hooldusorgan, kelle kodanik on eestkoste- või hooldusalune isik. Seejuures rakendatakse selle lepingupoole seadusandlust.
2. Eestkostja või hooldaja ning eestkoste- või hooldusaluse isiku õigussuhted määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle eestkosteorgan määras eestkostja või hooldaja.

Artikkel 36

1. Kui eestkoste- või hooldusabinõusid on vaja eestkoste- või hooldusaluse isiku huvides, kelle elu- või asukoht või vara on teise lepingupoole territooriumil, peab selle lepingupoole eestkoste- ja hooldusorgan viivitamatult informeerima vastavalt artikli 35 punktile 1 lepingupoole pädevat eestkosteorganit.
2. Edasilükkamatutel juhtudel võib teise lepingupoole eestkoste- ja hooldusorgan ise rakendada vajalikke abinõusid, kuid peab viivitamatult teatama esialgselt rakendatud abinõudest vastavalt artikli 35 punktile 1 pädevale eestkoste- ja hooldusorganile. Rakendatud abinõud jäävad jõusse, kuni see organ langetab teistsuguse otsuse.

Artikkel 37

1. Vastavalt artikli 35 punktile 1 pädev eestkoste- ja hooldusorgan võib eestkoste ja hoolduse üle anda teise lepingupoole vastavatele organitele, kui eestkoste- või hooldusaluse isiku elu- või asukoht või vara asub selles riigis. Üleandmine kehtib ainult sel juhul, kui järelepärimise saanud organ annab nõusoleku võtta vastu eestkoste või hooldus ning informeerib sellest järelepärimise esitanud organit.
2. Organ, kes vastavalt käesoleva artikli punktile 1 võttis üle eestkoste või hoolduse, teostab seda vastavalt oma riigi seadusandlusele. Tal ei ole õigust langetada otsust küsimustes, mis puudutavad eestkoste- või hooldusaluse isiku staatust, kuid ta võib anda nõusoleku abielu sõlmimiseks, mis on vajalik selle lepingupoole seadusandluse alusel, kelle kodanik see isik on.

VARANDUSLIKUD ÕIGUSSUHTED

Artikkel 38. Omandiõigus

1. Omandiõigus kinnisvarale määratakse selle lepingupoole seadusandluse järgi, kelle territooriumil kinnisvara asub.
2. Omandiõigus liiklusvahenditele, mis tulevad kanda riiklikesse registritesse, määratakse selle lepingupoole seadusandluse järgi, kelle territooriumil liiklusvahendeid registreeriv organ asub.
3. Omandiõiguse või varale muu asjaõiguse tekkimine ja lõppemine määratakse selle lepingupoole seadusandluse alusel, kelle territooriumil vara oli sel hetkel, kui leidis aset toiming või muu asjaolu, mis oli sellise õiguse tekkimise või lõppemise aluseks. Omandiõiguse või muu asjaõiguse tekkimine või lõppemine vara suhtes, mis on tehingu objekt, määratakse tehingu teostamise koha seadusandluse alusel, kui poolte kokkulepe ei näe ette teisiti.

Artikkel 39. Tehingu vorm

1. Tehingu vorm määratakse selle teostamise koha seadusandluse järgi.
2. Kinnisvaraga ja õigustega sellele teostatava tehingu vorm määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil selline vara asub.

Artikkel 40. Kahju hüvitamine

1. Kahju hüvitamise kohustused, välja arvatud lepingutest ja muudest õiguspärastest tegudest tulenevad kohustused, määratakse selle lepingupoole seadusandluse järgi, kelle territooriumil leidis aset tegu või muu asjaolu, mis oli kahju hüvitamise nõude aluseks.

2. Kui kahjutekitaja ja kannatanu on ühe lepingupoole kodanikud, kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust, kelle kohtusse avaldus on antud.

3. Käesoleva artikli punktides 1 ja 2 nimetatud asjades on pädev selle lepingupoole kohus, kelle territooriumil leidis aset tegu või muu asjaolu, mis oli kahju hüvitamise nõude aluseks. Kannatanu võib esitada hagi ka selle lepingupoole kohtusse, kelle territooriumil on kostjal elukoht.

PÄRANDAMINE

Artikkel 41. Õiguste võrdsustamise printsiip

Ühe lepingupoole kodanikud võrdsustatakse tema territooriumil elavate teise lepingupoole kodanikega õigustes koostada või tühistada testamenti varale, mis asub teise lepingupoole territooriumil, või õigustes, mida tuleb seal teostada, samuti õigustes omandada pärimise teel vara või õigusi. Vara või õigused lähevad neile üle samadel tingimustel, mis on kehtestatud lepingupoole oma kodanikele, kes elavad tema territooriumil.

Artikkel 42. Pärimisõigus

1. Vallasvara pärimise õigust reguleeritakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil pärandajal oli alaline elukoht.

2. Kinnisvara pärimise õigust reguleeritakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil vara asub.

Artikkel 43. Vaibevara

Kui lepingupoole seadusandluse järgi läheb vaibepärand (mille pärib riik seaduse järgi) riigi omandusse, antakse vallasvara riigile, kelle kodanik oli pärandaja surma hetkel, kinnisvara aga läheb selle riigi omandusse, kelle territooriumil see asub.

Artikkel 44. Testamendi vorm

Testamendi vorm määratakse selle lepingupoole seadustega, kelle kodanik oli pärandaja testamendi koostamise hetkel. Ent piisab, kui järgitakse selle lepingupoole seadusandlust, kelle territooriumil testament koostati. Seda sätet rakendatakse ka testamendi tühistamise suhtes.

Artikkel 45. Pädevus pärimisasjades

1. Menetlust vallasvara pärimise asjades, välja arvatud käesoleva artikli punktis 2 ettenähtud juhud, toimetavad selle lepingupoole asutused, kelle territooriumil oli pärandaja viimane alaline elukoht.

2. Kui kogu pärandvallasvara asub selle lepingupoole territooriumil, kus pärandajal ei olnud viimast alalist elukohta, toimetavad menetlust pärimise asjades pärija või annakusaaja avalduse alusel selle lepingupoole asutused, kui sellega on nõus kõik pärijad.

3. Menetlust kinnisvara pärimise asjades toimetavad selle lepingupoole asutused, kelle territooriumil see vara asub.

4. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse vastavalt ka pärimisasjades tekkivatele vaidlustele.

Artikkel 46. Pärandi kaitse abinõud

1. Ühe lepingupoole organid rakendavad vastavalt oma seadusandlusele abinõusid teise lepingupoole kodaniku poolt jäetud, tema territooriumil asuva pärandvara kaitseks.

2. Pärandi kaitse abinõude rakendamise eest vastutavad organid on kohustatud pärast teise lepingupoole kodaniku surma viivitamatult informeerima selle lepingupoole konsulit pärandaja surmast ja oma pärimisõigustest deklareerinud isikutest, neile teadaolevatest asjaoludest, mis puudutavad isikuid, kellel on pärimisõigus, ja nende asukohast, testamendi olemasolust, pärandi suurusest ja maksumusest, samuti pärandi kaitseks rakendatud abinõudest.

3. Diplomaatilise esinduse või konsulaarasutuse nõudmisel antakse talle üle pärandvallasvara ja surnu dokumendid.

Artikkel 47

Ühe lepingupoole diplomaatilisel esindusel või konsulaarasutusel on õigus esindada selle poole kodanike huve pärandamise küsimustes teise lepingupoole organite ees erivolikirjata, kui need kodanikud ei suuda äraoleku tõttu või muudel mõjuvatel põhjustel õigeaegselt kaitsta oma õigusi ja huve ega ole määranud volitatud isikut.

Artikkel 48

Kui ühe lepingupoole kodanik suri viibimise ajal teise lepingupoole territooriumil, kus tal ei olnud alalist elukohta, antakse tema asjad nimekirja alusel üle selle lepingupoole diplomaatilisele esindusele või konsulaarasutusele, kelle kodanik oli surnu.

Artikkel 49. Pärandi väljaandmine

1. Kui pärandvallasvara või rahasumma, mis on saadud pärandkinnisvara või pärandvallasvara müügist, tuleb pärast pärimismenetluse lõppemist anda üle pärijatele, kelle elu- või asukoht on teise lepingupoole territooriumil, antakse pärandvara või saadud rahasumma üle selle lepingupoole diplomaatilisele esindusele või konsulaarasutusele.

2. Pärimisasjades pädev asutus annab korralduse pärandvara väljaandmise kohta diplomaatilisele esindusele või konsulaarasutusele.

3. Selle vara võib üle anda pärijatele, kui:

1) kõik pärandaja kreditoride nõudmised, mis on esitatud selle lepingupoole seadusandlusega kehtestatud tähtajaks, kus asub pärandvara, on tasutud või tagatud; 2) on tasutud või tagatud kõik pärimisega seotud lõivud; 3) pädevad asutused on andnud, kui see on vajalik, loa pärandvara väljaveoks.

4. Rahasummad kantakse üle vastavalt lepingupoole territooriumil kehtivale seadusandlusele.

OTSUSTE TUNNUSTAMINE JA TÄITMINE

Artikkel 50. Tsiviil- ja perekonnaasjades, samuti kriminaalasjades kahju hüvitamise osas tehtud otsuste tunnustamine ja täitmine

Lepingupoolel tunnustavad ja täidavad vastastikku justiitsasutuste jõustunud otsuseid tsiviil- ja perekonnaasjades, samuti kohtuotsuseid kuriteo läbi põhjustatud kahju hüvitamise osas.

Lepingupoolel territooriumil tunnustatakse ka erimenetluseta eestkoste-, hooldus- ja perekonnaseisuorganite ning muude asutuste otsuseid tsiviil- ja perekonnaasjades, mis ei vaja oma iseloomu poolest täitmist.

Artikkel 51. Otsuste täitmise loa taotluste läbivaatamine

1. Täitmise loa taotluste läbivaatamine kuulub selle lepingupoole kohtute pädevusse, kelle territooriumil tuleb otsus täita.

2. Täitmise loa taotlus esitatakse kohtusse, kes tegi asjas otsuse esimeses astmes. Taotlus, mis on esitatud kohtusse, kes tegi asjas otsuse esimeses astmes, saadetakse edasi kohtule, kes on pädev langetama otsuse taotluse kohta.

3. Taotluse rekvisiidid määratakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil tuleb otsus täita.

4. Taotlusele lisatakse tõestatud tõlge selle lepingupoole keelde, kelle poole on pööratud taotlus.

Artikkel 52

Täitmise loa taotluse juurde on vaja lisada:

1) otsuse kohtu poolt tõestatud ärakiri ja ametlik dokument otsuse jõustumise kohta, kui see ei tulene otsuse enda tekstist, samuti õiend otsuse täitmise kohta, kui seda varem täideti lepingupoole territooriumil, 2) dokument, millest ilmneb, et kostjale, kes ei osalenud protsessis, oli õigel ajal ja nõuetekohases vormis kas või üks kord antud kätte kohtukutse; 3) käesoleva artikli punktides 1 ja 2 nimetatud dokumentide tõestatud tõlked.

Artikkel 53

Kui kohtul tekivad täitmise loa andmisel kahtlused, võib ta küsida seletust isikult, kes on algatanud taotluse otsuse täitmise kohta, samuti küsitleda võlglast taotluse olemuse kohta ja nõuda vajaduse korral otsuse teinud kohtult selgitust.

Artikkel 54. Otsuste täitmise kord

Täitmise korda reguleeritakse selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil tuleb otsus täita.

Artikkel 55

Täitmisega seotud kohtukulude suhtes kohaldatakse selle lepingupoole seadusandlust, kelle territooriumil tuleb otsus täita.

Artikkel 56. Kohtuotsuste tunnustamisest ja täitmisest keeldumine

Kohtuotsuse tunnustamisest või täitmise loa andmisest võib keelduda:

- 1) kui taotluse algatanud isik või kostja asjas ei võtnud protsessist osa selle tõttu, et talle või tema volitatud isikule ei toimetatud õigel ajal ja nõuetekohaselt kätte kohtukutset;
- 2) kui sama õigusvaidluse osas samade poolte vahel selle lepingupoole territooriumil, kus otsust tuleb tunnustada ja täita, oli juba varem tehtud jõustunud otsus või kui selle lepingupoole asutus oli varem alustanud menetlust selles asjas;
- 3) kui vastavalt käesoleva lepingu sätetele, käesolevas lepingus mitte ettenähtud juhtudel aga selle lepingupoole seadusandluse kohaselt, kelle territooriumil otsust tuleb tunnustada ja täita, kuulub asi tema asutuste ainupädevusse.

Artikkel 57

Artiklite 50–56 sätteid kohaldatakse ka kohtu poolt kinnitatud kohtulike leppetöingute suhtes.

Artikkel 58. Asjade väljaviimine ja rahasummade ülekandmine

Käesoleva lepingu sätted otsuste täitmise kohta ei puuduta lepingupoolte seadusandlust otsuse täitmise tulemusel soetatud rahasummade ülekandmise ja asjade väljaviimise osas.

II jagu ÕIGUSABI KRIMINAALASJADES. KRIMINAALMENETLUSE TEOSTAMINE

Artikkel 59. Kriminaalmenetluse algatamise kohustus

1. Iga lepingupool algatab teise lepingupoole palvel vastavalt oma seadusandlusele kriminaalmenetluse oma kodanike vastu, keda kahtlustatakse kuritegude toimepanemises teise lepingupoole territooriumil.
2. Avaldused kriminaalmenetluse kohta, mille kannatanud on andnud ettenähtud tähtjaks vastavalt ühe lepingupoole seadustele tema pädevatesse asutustesse, kehtivad ka teise lepingupoole territooriumil.

Artikkel 60. Palve kriminaalmenetluse alustamise kohta

1. Palve kriminaalmenetluse alustamise kohta peab olema kirjalik ja sisaldama:

- 1) järelepärimise esitanud asutuse nimetuse;
- 2) teo kirjelduse, millega seoses on saadetud palve kriminaalmenetluse alustamise kohta;
- 3) teo toimepanemise võimalikult täpse aja ja koha märkimise;
- 4) järelepärimise teinud lepingupoole seaduse teksti, mille alusel tegu tunnustatakse kuriteoks;
- 5) kahtlustatava isiku nime, andmed tema kodakondsuse, elu- või asukoha kohta ning muud andmeid isiku kohta, samuti võimaluse korral selle isiku välimuse kirjelduse, tema foto ja sõrmejäljed;
- 6) kannatanu avalduse kriminaalasjas, mis algatatakse kannatanu avalduse alusel, ja materiaalse kahju hüvitamise kohta, kui seda kahju on tekitatud;
- 7) olemasolevad andmed tekitatud materiaalse kahju suuruse kohta.

Palvele lisatakse järelepärimise esitanud lepingupoole käsutuses olevad eeluurimismaterjalid ja tõendid. Kui antakse üle esemed, mis on kuriteo riistad või on sattunud kurjategija kätte selle kuriteo tagajärjel, tuleb arvestada artikli 73 punkti 3 sätet.

2. Kui vastavalt artikli 59 punktile 1 kriminaalmenetluse algatamise kohta palve saatmise hetkel isikut hoitakse vahi all selle lepingupoole territooriumil, kes on saatnud palve sellise menetluse algatamise kohta, toimetatakse ta teise lepingupoole territooriumile. Teise poole territooriumil vahi all peetava isiku tapikorras saatmise sanktsioneerib ametiisik, kes teostab järelevalvet asja uurimise üle. Sellise isiku üleandmine toimub vastavalt käesoleva lepingu artikli 71 punktile 1.

VÄLJAANDMINE

Artikkel 61. Kuriteod, mis toovad kaasa väljaandmise

1. Lepingupoole kohustuvad vastavalt käesoleva lepingu sätetele andma palve korral teineteisele välja nende territooriumil asuvad isikud kriminaalvastutusele võtmiseks või kohtuotsuse täitmiseks.
2. Välja antakse tegude eest, mis on mõlema lepingupoole seadusandluse kohaselt kuriteod ja mille toimepanemise eest on ette nähtud karistus vabadusekaotuse näol tähtajaga rohkem kui üks aasta või muu raskem karistus. Väljaandmine kohtuotsuse täitmiseks toimub juhul, kui selliste kuritegude toimepanemise eest on mõistetud vabadusekaotus tähtajaga rohkem kui kuus kuud või muu raskem karistus.

Artikkel 62. Väljaandmisest keeldumine

Väljaandmist ei toimu, kui:

- 1) isik, kelle suhtes on saadetud palve väljaandmise kohta, on järelepärimise saanud lepingupoole kodanik või isik, kellele on selles riigis antud varjupaigaõigus;
- 2) kriminaalmenetlust vastavalt mõlema lepingupoole seadusandlusele algatatakse ainult kannatanu kaebuse alusel;
- 3) palve saamise hetkeks ei saa järelepärimise saanud lepingupoole seadusandluse järgi kriminaalmenetlust algatada või kohtuotsust täita aegumistähtaja möödumise tõttu või muul seaduslikul alusel;
- 4) isikule, kelle väljaandmiseks saadeti palve, on järelepärimise saanud lepingupoole territooriumil sama kuriteo eest juba kohtuotsus langetatud või tehtud määrus asja lõpetamise kohta, mis on jõustunud.

Väljaandmisest võidakse keelduda, kui kuritegu, millega seoses saadeti palve väljaandmise kohta, on toime pandud järelepärimise saanud lepingupoole territooriumil.

Väljaandmisest keeldumise korral teatab järelepärimise saanud pool järelepärimise esitanud poolele keeldumise alused.

Artikkel 63. Väljaandmise edasilükkamine

Kui isik, kelle suhtes saadeti palve väljaandmise kohta, on võetud kriminaalvastutusele või kannab karistust muu kuriteo eest järelepärimise saanud lepingupoole territooriumil, võib väljaandmise edasi lükata kriminaalmenetluse lõpetamiseni, karistuse ärakandmiseni või vabastamiseni mis tahes seaduslikul alusel.

Artikkel 64. Ajutine väljaandmine

Kui artiklis 63 ettenähtud väljaandmise edasilükkamine võib põhjustada kriminaalkuriteo aegumistähtaja möödumise või tõsiselt raskendada kuriteo uurimist, võib põhjendatud taotluse alusel toimuda väljaandmine teatud ajaks tingimusel, et väljaantud isik viiakse viivitamatult tagasi pärast protsessuaaltoiminguid, milleks ta välja anti, ja hiljemalt kolme kuu pärast väljaandmise päevast arvates.

Artikkel 65. Väljaandmine mitme riigi palvel

Kui taotlus ühe ja sama isiku kohta on saadud mitmelt riigilt, otsustab järelepärimise saanud lepingupool, kelle palve tuleb rahuldada.

Artikkel 66. Väljaantud isiku kriminaalmenetluse piirid

1. Väljaantud isikut ei saa ilma järelepärimise saanud lepingupoole nõusolekuta kriminaalvastutusele võtta või karistada seoses muu kuriteoga kui see, mis oli väljaandmise aluseks.
2. Teda ei saa välja anda ka kolmandale riigile ilma järelepärimise saanud lepingupoole nõusolekuta.
3. Järelepärimise saanud lepingupoole nõusolekut ei ole vaja, kui väljaantud isik ei ole 15 päeva jooksul pärast kriminaalmenetluse lõppemist, karistuse kandmist või vabastamist mis tahes seaduslikul alusel lahkunud järelepärimise esitanud lepingupoole territooriumilt või kui ta on pöördunud sinna vabatahtlikult tagasi juba pärast seal lahkumist. Selle aja hulka ei arvata aega, mille jooksul väljaantud isik ei saanud lahkuda järelepärimise esitanud lepingupoole territooriumilt temast mitteolenevatel asjaoludel.

Artikkel 67. Väljaandmise palve

1. Väljaandmise palve peab olema kirjalik ja sisaldama:

- 1) järelepärimise esitanud asutuse nimetuse;
- 2) järelepärimise esitanud lepingupoole seaduse teksti, mille alusel tegu tunnistatakse kuriteoks;
- 3) selle isiku nime, kelle kohta saadeti väljaandmise palve, andmed tema kodakondsuse, elu- või asukoha kohta ning muid andmeid tema isiku kohta, samuti võimaluse korral selle isiku kirjelduse, foto ja näpujäljed;
- 4) viite tekitatud materiaalse kahju suurusele.

2. Väljaandmise palvele kriminaaljälituse teostamiseks tuleb lisada vahi alla võtmise määruse tõestatud ärakiri ja asja tehilolude kirjeldus.

Väljaandmise palve kohtuotsuse täitmiseks tuleb lisada kohtuotsuse tõestatud ärakiri ja tõend selle jõustumise kohta ning kriminaalseaduse tekst, mille alusel isik on süüdi mõistetud. Kui süüdimõistetud on osa karistust juba ära kandnud, teatatakse ka andmed selle kohta.

Artikkel 68. Vahistamine väljaandmiseks

Väljaandmise palve saamisel rakendab järelepärimise saanud lepingupool viivitamatult abinõusid selle isiku vahistamiseks, kelle kohta saadeti väljaandmise palve, välja arvatud juhul, millal käesoleva lepingu sätete kohaselt väljaandmist ei lubata.

Artikkel 69. Lisaandmed

1. Järelepärimise saanud lepingupool võib nõuda lisaandmeid, kui väljaandmise palve ei sisalda kõiki artiklis 67 ettenähtud vajalikke andmeid. Teine lepingupool peab vastama sellele palvele vähemalt ühe kuu jooksul; seda tähtaega võib mõjuvatel põhjustel 15 päeva võrra pikendada.

2. Kui järelepärimise esitanud lepingupool ei esita ettenähtud ajaks lisaandmeid, võib järelepärimise saanud lepingupool vabastada artikli 68 kohaselt vahi alla võetud isiku.

Artikkel 70. Kinnipidamine enne väljaandmise palve saamist

1. Edasilükkamatutel asjaoludel võib järelepärimise saanud lepingupool järelepärimise esitanud lepingupoole taotlusel isiku kinni pidada ka enne artiklis 67 nimetatud väljaandmise palve saamist. Taotluses peab sisalduma viide vahistamise määruale või jõustunud kohtuotsusele, mis langetati kõnesolevale isikule, ja viide sellele, et väljaandmise palve saadetakse välja viivitamatult.

Taotluse võib saata posti teel, telegrammina või mis tahes muul viisil kirjalikus vormis.

2. Isiku võib kinni pidada ka käesoleva artikli punktis 1 nimetatud taotlust saamata, kui on küllalt alust arvata, et see isik pani teise lepingupoole territooriumil toime kuriteo, mis toob kaasa väljaandmise.

3. Kinnipidamisest vastavalt käesoleva artikli punktidele 1 või 2 või põhjustest, mille alusel punktis 1 nimetatud taotlust ei rahuldatud, tuleb viivitamatult teatada teisele lepingupoolele.

4. Isik, kes peeti kinni käesoleva artikli punktide 1 või 2 kohaselt, tuleb vabastada tähtaja möödumisel, milline on kehtestatud selle lepingupoole seadusandlusega, kelle territooriumil ta kinni peeti.

Artikkel 71. Väljaandmine

1. Järelepärimise saanud lepingupool teatab järelepärimise esitanud lepingupoolele oma otsusest väljaandmise kohta, informeerides väljaandmise kohast ja ajast.

2. Kui järelepärimise esitanud lepingupool ei võta väljaandmisele kuuluvat isikut vastu 15 päeva jooksul väljaandmise ettenähtud kuupäevast arvates, tuleb see isik vahi alt vabastada. Järelepärimise esitanud lepingupoole palvel võib nimetatud tähtaega pikendada, kuid mitte üle 15 päeva.

Artikkel 72. Korduv väljaandmine

Kui väljaantud isik hoidub kõrvale kriminaalmenetlusest või karistuse kandmisest ning naaseb järelepärimise saanud lepingupoole territooriumile, võib ta järelepärimise esitanud lepingupoole palvel jälle välja anda. Sel juhul ei ole vaja lisada palvele artiklis 67 nimetatud dokumente.

Artikkel 73. Esemete üleandmine

1. Väljaandmise palve saanud lepingupool annab järelepärimise esitanud lepingupoolele üle esemed, mis on vastavalt artiklile 61 väljaandmist kaasatoova kuriteo riistaks, samuti esemed, millel on kuriteo jäljed või mis on saadud kuritegelikul teel. Need esemed antakse palve korral edasi ka juhul, kui isikut tema surma tõttu või muudel põhjustel ei saa välja anda.

2. Järelepärimise saanud lepingupool võib ajutiselt viivitada punktis 1 nimetatud esemete üleandmisega, kui need on talle vajalikud teise kriminaalasja menetluseks.

3. Kolmandate isikute õigused järelepärimise esitanud lepingupoolele üleantud esemetele jäävad jõusse. Pärast asja menetluse lõpetamist tuleb need esemed tagastada sellele lepingupoolele, kes need üle andis.

Artikkel 74. Transiitvedu

1. Kumbki lepingupool lubab teise lepingupoole palvel vedada läbi oma territooriumi isikuid, kes on teisele lepingupoolele välja antud kolmanda riigi poolt. Lepingupoolel ei ole kohustatud lubama isikute vedu, kelle väljaandmine ei saa toimuda käesoleva lepingu sätete kohaselt.

2. Palve veo lubamiseks vormistatakse ja saadetakse välja samas korras nagu väljaandmiseги palve.

3. Lepingupoole pädevad asutused kooskõlastavad igal eraldi juhul transiitveo viisi, marsruudi ja muud tingimused.

4. Transiitveoga seotud kulutused kannab järelepärimise esitanud lepingupool.

Artikkel 75. Lepingupoole esindajate juuresolek õigusabi andmisel kriminaalasjades

Ühe lepingupoole esindajad võivad teise lepingupoole nõusolekul viibida teise lepingupoole kriminaalasjades õigusabi andmise taotluste täitmise juures.

Artikkel 76. Andmed karistatuse kohta

Lepingupoole esitavad teineteisele palve korral andmed varem nende kohtute poolt süüdimõistetud isikute karistatuse kohta, kui need isikud võetakse kriminaalvastutusele järelepärimise esitanud lepingupoole territooriumil.

Artikkel 77. Andmed kriminaalmenetluse tulemuste kohta

Lepingupoole teatavad teineteisele andmed selle isiku kriminaalmenetluse tulemuste kohta, kelle suhtes oli saadetud palve kriminaalmenetluse algatamise kohta, samuti väljaantud isiku kohta. Palve korral saadetakse jõustunud kohtuotsuse või muu lõpliku otsuse ära kiri.

Artikkel 78. Andmed kohtuotsuste kohta

Lepingupoole hakkavad teatama teineteisele igal aastal andmeid jõustunud kohtuotsuste kohta, mille ühe lepingupoole kohtud on langetanud teise lepingupoole kodanike kohta.

III osa **LÕPPSÄTTED**

Artikkel 79. Lepingu jõustumine

Käesolev leping kuulub ratifitseerimisele ja jõustub 30 päeva möödumisel ratifitseerimiskirjade vahetamisest.

Artikkel 80. Lepingu kehtivuse tähtaeg

1. Käesolev leping kehtib viis aastat jõustumise päevast arvates.

2. Käesolev leping jääb kehtima järgmistel viieaastastel perioodidel, kui kumbki lepingupool ei denonsseeri seda, teatades sellest noodiga teisele lepingupoolele ette vähemalt kuus kuud enne käesoleva lepingu kehtivuse tähtaja lõppemist.

Sõlmitud Moskvas 26. jaanuaril 1993. aastal kahes eksemplaris eesti ja vene keeles, kusjuures mõlemad tekstid on võrdjõulised.

**Eesti Vabariigi nimel
justiitsminister K. KAMA**

**Vene Föderatsiooni nimel
justiitsminister N. FJODOROV**

Õiend

Akti avaldamisandmed täiendatud; akt tehniliselt korrastatud, lisatud seosed.